

Đi Thăm Viếng Perast, Montenegro

Ngọc Hạnh

Hôm nay là ngày thứ 7 trong cuộc hành trình 15 ngày. Sau khi điếm tâm ở khách sạn Lapad, Dubrovnik, cô Tina đưa chúng tôi qua biên giới đi thăm Montenegro. Theo cô Tina, hướng dẫn viên, Montenegro nằm trên bán đảo Balkan và biển Adriatic, có nhiều núi đồi cao. Ngọn núi cao nhất đến 2400 mét và là một quốc gia bé nhỏ nhất trong Cộng Đồng Âu Châu, dân số chưa đến 700.000 người. Trước kia quốc gia này thuộc Serbia, Nam tư, Ý, Pháp... mãi đến tháng 5/2006 mới được độc lập. Liên hiệp quốc công nhận Montenegro là thành viên Cộng Đồng Âu Châu năm 2010, được dùng tiền Euro chi tiêu mua bán như các quốc gia khác thuộc Cộng Đồng Âu Châu.

Danh hiệu quốc gia Montenegro có các truyền thuyết khác nhau. Có người cho Montenegro có nghĩa núi của người da đen (mont=núi; negro= đen) hay núi đen nhưng người địa phương da trắng, mũi cao, không thấy người da đen. Núi đen không biết ở đâu vì những núi tôi thấy màu đá xanh hay xám giống các ngọn núi bình thường khác. Cây mọc trên núi xanh rì, chẳng thấy núi màu đen. Có thể vì tôi chỉ nhìn các ngọn núi bên đường và chưa đi qua vùng núi đen? Tuy bé nhỏ nhưng Montenegro có 2 phi trường quốc tế, mỗi năm có hàng triệu du khách các nơi viếng thăm, số du khách đông được xếp thứ hạng 36/47 trong các quốc gia Cộng Đồng Âu Châu.

Montenegro có hải cảng xây từ 1908, bị thế chiến thứ II tàn phá, xây cất lại năm 1950. Tuy đất hẹp, dân số ít nhưng phong cảnh xinh đẹp hữu tình, có nhiều di tích lịch sử, bờ biển dài 250 cây số, 75 bãi biển, nước trong và xanh nên hấp dẫn du khách thế giới. Ngoài ra là nơi sâu nhất vùng biển Adriatic thuộc Montenegro sâu nhất 1280 mét. Đoạn đường từ Dubrovnik đến Montenegro khi cao khi thấp uốn lượn bên sườn núi. Một bên vách hay núi đá, một bên biển nước xanh lơ hay bãi biển cát trắng, hoặc cây xanh phía bên dưới con đường. Nếu phía dưới là bãi biển có nhiều nhà lầu 5, 7 tầng, biệt thự mái ngói đỏ au, tường trắng, tàu thuyền đậu dưới bến chen chúc rất đẹp. Có khi thấy thiên hạ ló nhỏ đi lại bãi biển cát trắng, nước xanh...

Về tôn giáo dân Montenegro theo đạo Christian và Muslim, chỉ số ít theo đạo Orthodox.

Montenegro có 1 đại học công và 2 đại học tư. Trẻ con 6 tuổi phải đến trường, học sinh được miễn phí.

Perast City & Our Lady Of The Rocks Church:

Chúng tôi đến thị trấn Perast, thành phố cổ trong vịnh Kotor, Montenegro. Perast nằm theo bờ biển Adriatic, xây cất theo kiểu cách thời kỳ phục hưng cách đây khoảng 400 năm nhưng còn chắc chắn. Tường nhà phần lớn bằng đá, mái đỏ 3 hay 4 tầng lầu san sát nhau, cổ vẻ sầm uất, trù phú. Xưa kia Perast có thời gian thuộc quyền cai trị Venice, Ý từ thế kỷ 15-thế kỷ 18, chịu ảnh hưởng Venice, giỏi về hàng hải. Biển Adriatic vùng Perast nước xanh, trong và đẹp. Ngoài khơi biển Adriatic thuộc Perast có 2 hòn đảo nhỏ, một tự nhiên, một nhân tạo.

Đảo St George:

Đảo thiên nhiên có tu viện xưa từ thế kỷ 12 thuộc dòng tu Benedictine đến nay còn hoạt động và nghĩa địa cũ chôn cất các nhà quý tộc Perast và các nhà giàu có quanh vùng vịnh Kotor.

Our Lady of the Rocks Church:

Nhà thờ Đức Mẹ Trên Đá: Nhà thờ chắc chắn từong đá khang trang nằm chơ vơ ngoài biển trên hòn đảo nhỏ nhân tạo. Ngoài nhà thờ còn có nhà bán các vật lưu niệm tương đối rộng và hải đăng xinh xắn. Hai kiến trúc

này tường bằng gạch đá vững chắc. Chung quanh đảo biển xanh nước trong veo, sóng nhấp nhô. Chung quanh nhà thờ người ta trồng hoa và cây cảnh xanh tươi vui mắt trong các chậu to hay bồn đất. Sân chung quanh nhà thờ lát xi-măng bằng phẳng sạch sẽ do bàn tay con người làm nên. Khoảng 15, 20 phút có tàu nhỏ đến đảo, đưa khách đến viếng nhà thờ và đón khách trở về đất liền. Thường họ đi từng nhóm với hướng dẫn viên. Tôi thăm nghĩ khi màn đêm xuống, du khách trở lại đất liền, trên đảo chỉ còn ánh sáng hải đăng, sẽ vô cùng vắng vẻ. Gặp lúc biển động gió lớn nếu ai ở lại hòn đảo nhỏ giữa biển cả mênh mông có lẽ sẽ hãi hùng lắm.

Đến lượt nhóm chúng tôi được vào bên trong nhà thờ. Mọi người im lặng nghe lời thuyết minh. Nền nhà thờ lát đá hoa, gian phòng làm thánh lễ nhỏ nhưng kang trang xinh đẹp, bàn thờ rộng rãi. Nhân viên nhà thờ cho du khách vào từng nhóm nhỏ khoảng vài ba chục người. Nhóm này ra nhóm kia vào. Vào một cửa, ra một cửa. Trong nhà thờ sáng rực với các bức tranh tôn giáo khắp tường và trần nhà do các danh họa Ý và địa phương sáng tác. Có 68 bức họa tất cả. Có tám tấm của bà Jacinta dệt 25 năm mới xong trong khi chờ chồng đi xa trở về. Dệt xong tám tấm bà bị mù đôi mắt. Bức họa dài 10 mét nổi bậc nhất do danh họa Tripo Kokolja.

Kế sát liền vách với nhà thờ có bảo tàng viện hàng hải nhỏ trưng bày hàng ngàn cổ vật quý hiếm do các thủy thủ đem từ các nước khác hiến tặng khi bình an trở về hay mang lên từ các tàu bị chìm. Ngoài ra còn có các dụng cụ bằng bạc, bằng đồng do tín hữu dâng tặng. Trên lầu có trưng bày cổ vật nhưng phải leo lên cầu thang nhỏ hẹp từ hai người đi một lúc nên tôi không lên. Hôm chúng tôi đến ấy có đám cưới vừa xong. Cô dâu chú rể y phục xinh đẹp tươi cười rạng rỡ và khách dự lễ cưới còn đi loanh quanh bên ngoài nhà thờ chụp ảnh.

Chúng tôi đến nhà bán hàng lưu niệm lúc ấy khá đông khách. Nơi đây bán nước giải khát, bánh ngọt, kem, sách báo, nữ trang thủ công nghệ làm bằng các loại vỏ sò ốc xinh xắn, các hình tượng tôn giáo.

Một số du khách loay hoay chụp cảnh đẹp đại dương và những chiếc tàu nhỏ chở khách ra đảo viếng nhà thờ (water taxi) hay ngồi trên các băng gỗ đặt ở sân thượng thực gió biển trong lúc chờ tàu đến đón về đất liền. Theo truyền thuyết ngày 22/7/1452 hai anh em người thủy thủ (sailors), có sách nói là 2 ngư phủ (fishermen) bị đắm tàu tìm thấy tượng Đức Mẹ và Chúa hài đồng. Họ mang tượng ảnh về nhà và người ốm lâu năm trong nhà bỗng nhiên khỏi bệnh như phép lạ. Họ nguyện sẽ xây nhà thờ nơi tìm thấy tượng ảnh để nhớ ơn Đức Mẹ. Từ đó các ngư phủ và thủy thủ mỗi lần đi biển an toàn và thành công về đều đem đá đổ xuống biển nơi tìm thấy tượng ảnh trải qua nhiều năm tháng. Nhà thờ nguyên thủy xây năm 1630. Sau trận động đất năm 1667 bị hư hại nặng nhà thờ được xây cất lại và tồn tại đến nay.

Tóm lại hòn đảo nhân tạo và nhà thờ Đức mẹ Our Lady of the Rocks xây theo kiểu Roman Catholic có thật và truyền thuyết về nguồn gốc nhà thờ mỗi người kể mỗi cách. Tuy nhiên hàng năm ngày 22/7 vào lúc hoàng hôn có lễ "ném đá xuống biển chung quanh hòn đảo " trịnh trọng do dân địa phương tổ chức từ ngày xưa và duy trì đến nay. Họ cảm ơn Đức Mẹ đã gìn giữ, ban phước lành cho họ đi biển an toàn và thành công. Thăm nhà thờ và đi water taxis đều phải trả tiền nhưng cô Tina trả hết cho mọi người nên tôi chẳng biết là bao nhiêu. Sau khi viếng thăm nhà thờ và hòn đảo bé nhỏ khoảng gần 1 tiếng chúng tôi trở về đất liền thăm thị trấn Kotor, Montenegro. Sách gọi các nhà phố nơi bến đậu các tàu nhỏ đưa đón khách thăm đảo là làng chài lưới (fishing village). Theo tôi làng chài này sang quá, nhà mấy tầng lầu, tường gạch hay đá, tuy xưa cũ nhưng xây cất thứ tự, khang trang và sạch sẽ.

Tôi ước ao làng chài Việt Nam được như thế thật quý hóa vô cùng.

Ngọc Hạnh
Cuối Thu 2017

